

чаетъ болтовия о чудесахъ; Такыви и други тѣмъ подобни бабини девятини са приказвать. Л. Д. 1869 р. 121. А си приказвали само такыва и други нѣкои бабини дивитини, като напр. че кога помръдне слонътъ съ ухо цѣла-та земя си растрясвала. ib. 1872 р. 98.

Дигамъ ил. дл. 1) подымая, возношу. **Дигамъ** са подымалъсѧ: (*Стихи*) че сѫ Стояна вдигнѣли, Отъ дърво на клон слагали, Отъ връх на връх дигали. Д. 2, 26—28. Дигайте мѣги прахове Та затулѣте слънце-то. ib. 4—5. Кой колко може да дигне, Всяки дома да си иде. ib. 17, 129—130. Кога са прахъ пу пѣтуя дига, Тие са борба борять. Д. 5, 9, 21—22. Въ тихъ водѣ, высоко полы дигай. Ч. 140. А коня рипнѣлъ, зариждѣлъ И катъ стрѣла е полетѣлъ, Дигащецъ облаци отъ прахъ. Пс. 11—12 р. 136. Идоменей забива ножа си въ сърцето на туй дѣте: той го истегли, назадъ окървавенъ и като дигаше пара за да го забие въ собственната си утроба. (*Il la retira toute fumante et pleine de sang pour la plonger dans ses propres entrailles*). Т. 79. Коньетъ дигахъ пара отъ потъ (*fumants de sueur*). ib. 82. Кръвъ-та (*на жертвъ-ть*), колто дигаше пара, течеше на сѣкадѣ (*Le sang fumant ruisselait de toutes parts*). ib. 182. Яра са дига до синѣ небо. Д. 56, 7. 11. 14. Да си дигнатъ сички-тѣ жители на оръжіе отъ 20 до 40 година. Л. Д. 1871 р. 220. „Два орла, два мили брата! Понагоре съ дижете До где ми душа излезе“. М. 82. 2) цохищаю: Да идеш, мамо, при Бога, да го попиташи, Бива ли жива мома да дигнем, За нея да се вѣнчаш. Д. 13, 33—36. И Драганка са разсърди Че си хазни-ти престигнѣ... Че им хазни-ти дигнѣла. ib. 19, 80—81. 87. 3) возвышу, увеличу: „Господъ си дигна берекета!“ Л. Д. 1872 р. 161. Единъ фабриканть ма моляше да дигнемъ гюмрюка на на хартия-та. ib. 1875 р. 112. 4) снаряжу (*сватъбу*), соберу (*объѣдъ, ужинъ*): Па че сватба дигнѣли И въ Грозданка забули. Д. 13, 86—87. Въ неделя сватба дигнѣли. ib. 65, 22. Такъ къту играѧть и вечерѧть, до дѣ ся прибие ноќь, разтрѣбва ся и дигва ся вечера. Ик. 112. § **Дигамъ** са на големо надмѣваюсь: „Варай варай Ангелина млада! Ми (мѣ) дигай се на големо, Ты не си отъ големо, Нѣ быме единъ заманъ, Сосѣ татко ти побратими,—приятельи. В. 137—138. Море царче, мало царче, Што се дигаш на толѣмо? Баре да си отъ колено, А ти си ми отъ каурка! Пс. 9—10 р. 86.

Дизгинъ (*dizguin, s. t. Rêne, bride*) с. м. узда, поводъ: Отхранилъ е коджамити ластагаринъ, а не може да му дѣржи дизгинете. З. 196.

Дизманли* (*dizman, adj. et s. t. Très grand, colosse*) пр. большой: На рѣка ю, мори, мажко дѣте, На дѣте ю чистъ подкапникъ,